

ве ште имъ проправята пътъ тъ къмъ побѣда та и тържество то.

(Силенъ пламѣкъ се вижда да избухва на далече).

Тахсинъ паша.

Азъ съмъ дошълъ съ невина цѣль — да ви кажа да се прѣснете, заптото това е най-добро то, което можете да сторете. Мислете ли обаче, че бихъ дошълъ тута, ако да имахъ да смѣтамъ само на заптии ти, които обезоръжихте?

Нѣколко Съзаклятици.

Села горятъ!

Балкански.

Корене ти на турското царство горятъ!

Тахсинъ.

Това са мои табури, които идатъ.

Балкански.

Тѣхъ и чакаме. Колко души са?

Тахсинъ.

Двѣ хиляди души отборъ войници.

Балкански.

На колко растояние са отъ тута?

Тахсинъ.

Слѣдъ два часа са тута. Мислите ли, че сте доволно много за да имъ противостоите?

Балкански.

Доволно много сме за да умремъ.

Тахсинъ.

Прѣбройте се. За да се мѣрите съ тѣхъ, вий не можете да смѣтате ни на едного повече отколкото сте. Ни единъ човѣкъ повече неште дойде да увеличи числото ви. Всяки си играе съ Турция. Одѣртѣлъ прометей, който се оставя радушно да късятъ месата му. Днесъ едни утрѣ други. Тоя пътъ обаче нѣма да бъде така. Другити късаха, и той мѣлча, нѣ въмъ остана сърдце то. И когато е работата за срѣдце то, той неште се оставилъ така лесно да го късатъ и ште знае да се брани. Ште бъдете сами за да издържите огнь тъ на